

## Arrest

nr. 204 772 van 31 mei 2018  
in de zaak RvV X/ IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN  
Langestraat 46/1  
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie  
en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 7 maart 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 januari 2018 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 april 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 30 augustus 2017 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 23 januari 2018 verklaarde de gemachtigde de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen ontvankelijk, doch ongegrond. Deze beslissing vormt de bestreden beslissing.

Zij is gemotiveerd als volgt:

*“Geachte Burgemeester,*

*Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 30.08.2017 bij aangetekend*

*schrijven bij onze diensten werd ingediend door :*

*D., R. (R.R.: [...])*

*nationaliteit: Albanië*

*geboren te L.K. op [...]1986*

*adres: [...] Sint-Jans-Molenbeek*

*in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.*

*Reden(en):*

*Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grand om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.*

*Er werden medische elementen aangehaald door D.R. die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch advies arts-adviseur dd. 15.01.2018)*

*Derhalve*

*1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of*

*2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.*

*Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).*

*...”*

## **2. Onderzoek van het beroep**

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verschaft de volgende toelichting:

*“II.1.1. De verwerende partij stelt dat de nodige zorgen beschikbaar zijn in Albanië.*

*Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding. (RvS januari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr 154.954 ) dit beginsel houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107. 624 )*

*De verzoekende partij lijdt aan de volgende medische pathologieën:*

- Chronische stress*
- Tuberculose*
- Hepatitis B*
- Lage rugpijn*

*Dit wordt tevens niet ontkend door verwerende partij:*

*[...]*

*Dat de aandoeningen een gevaar voor het leven en de fysieke integriteit van verzoekende partij inhouden, wordt evenmin betwist:*

*[...]*

11

*Verzoekende partij heeft langdurige opvolging nodig. Voor haar Hepatitis B is deze opvolging zelfs levenslang nodig. Er wordt echter naar een niet-publieke MedCOI-bron verwezen ten einde aan te tonen dat deze medicatie zogezegd beschikbaar is in Albanië*

*[...]*

*Door dergelijke manier van redeneren en motiveren, maakt verwerende partij het voor verzoekende partij onmogelijk om de bestreden beslissing te begrijpen.*

*Immers het betreft informatie uit een niet-publieke databank.*

*Mocht verzoekende partij op haar beurt verwijzen naar niet-publieke databanken zou verwerende partij stellen dat het niet werd aangetoond.*

*Het is aldus onmogelijk voor de verzoekende partij om te controleren of en waar deze medicamenten daadwerkelijk zouden te verkrijgen moeten zijn. Het administratief dossier lijkt immers slechts een partiële weergave te bevatten van de bronnen.*

*Om deze reden alleen al schendt de bestreden beslissing manifest artikel 9ter VW, het beginsel van de materiële motiveringsverplichting en het zorgvuldigheidsbeginsel!*

*11.1.3. Bovendien - zelfs als zou de medicatie beschikbaar zijn quod certe non, blijkt nergens uit de beslissing dat de specifieke medicatie toegankelijk zou zijn voor verzoekende partij. Verwerende partij komt niet verder dan algemene stellingen en beweringen dat een patiënt normaal gezien ook een gedeeltelijke terugbetaling van de medicatie krijgt die hij aankoopt:*

*[...]*

*Nergens uit de bestreden beslissing blijkt of verwerende partij is nagegaan of een terugbetaling mogelijk is voor de levensnoodzakelijke specifieke medicatie van verzoekende partij. hoeveel deze kosten en welk deel van de kosten dan wel wordt terugbetaald.*

*De bestreden beslissing motiveert echter niets hieromtrent:*

*[...]*

*Het administratief dossier, niet de beslissing, bevat informatie over een "orthopedisch" ziekenhuis in Lagos.*

*Vooreerst is de verzoekende partij afkomstig uit Ogun State en niet uit Lagos (Lagos State)!*

*Nochtans stelt het SMG uitdrukkelijk dat dit ziekenhuis zich in de nabijheid moet bevinden. Dit betekent dus dat de verzoekende partij zou moeten verhuizen naar Lagos, weg van enig sociaal netwerk, terwijl de verwerende partij ivm de toegankelijkheid motiveert:*

*[...]*

*Aldus spreekt de bestreden beslissing zichzelf - zij verandert immers het geweer van schouder naargelang het haar het best uitkomt! Bovendien is het geenszins duidelijk of dit ziekenhuis tevens gespecialiseerd is in pijnbestrijding.*

*Aldus is de bestreden beslissing sowieso gebrekkig gemotiveerd en bevat ook het administratief dossier onvoldoende informatie om tot een andersluidende conclusie te komen.*

*De bestreden beslissing schendt aldus manifest artikel 9ter Vreemdelingenwet evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting.*

*11.1.4. Ook met betrekking tot de toegankelijkheid is de bestreden beslissing gebrekkig gemotiveerd!*

*De bestreden beslissing geeft immers zelf aan dat sociale zekerheid zo goed als onbestaande is in Nigeria en dat voor quasi alle vorm van gezondheidszorg dient te worden betaald:*

*[...]*

*Al te gemakkelijk wordt er van uitgegaan dat dit te bekostigen valt met arbeidsinkomen en een sociaal netwerk.*

*Vooreerst is het belachelijk dat de verwerende partij zomaar suggereert dat de verzoekende partij arbeidsgeschikt zou zijn. De arts heeft niet letterlijk gepreciseerd dat de verzoekende partij arbeidsongeschikt is, omdat er op het SMG simpelweg geen vakje hiervoor voorzien werd, doch de gedetailleerde beschrijving van de ziekte is veelzeggend en laat niets aan de verbeelding over:*

[...]

*(perte majeure d'autonomie, douleurs intenses, boiterie, difficultés d'extension de la hanche).*

*De verzoekende partij is letterlijk gehandicapt.*

*Evenmin kan op gratuite wijze worden aangenomen dat de echtgenote de mirakeloplossing voor het huishouden, de zorg voor de kinderen en de betaalbaarheid van alle medische kosten is!*

*Artikel 9ter, §1, lid 5 VW luidt nochtans als volgt:*

*De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.*

*De verwerende partij heeft hier niet op adequate wijze over gemotiveerd en schendt opnieuw het beginsel van de materiële motiveringsverplichting en artikel 9ter VW omdat zij niet op correcte wijze de toegankelijkheid van de nodige medische zorgen in Nigeria aannemelijk maakt!"*

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de verplichting op aan de overheid om haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De Raad onderzoekt de uiteengezette schending van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht in het licht van de toepasselijke wetbepaling, met name artikel 9ter van de Vreemdelingenwet waarvan verzoeker eveneens de schending aanvoert.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

#### **"§ 1**

*De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.*

*De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.*

*De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.*

*Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.*

*De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen."*

Verzoeker stelt vooreerst dat hij lijdt aan de volgende aandoeningen: chronische stress, tuberculose, hepatitis B en lage rugpijn. Dit zou niet ontkend worden door de arts-adviseur. De Raad stelt evenwel vast dat de arts-adviseur tuberculose niet weerhouden heeft, zich steunende op het consultatieverslag van 13 juli 2017 van Dr. I.M. waarin werd gesteld dat de biopsie een negatief resultaat heeft gegeven

voor TBC. Daarentegen heeft hij wel een longsarcoïdose en een maag- en dunne darmontsteking ten gevolge van een infectie weerhouden, naast de overige door verzoeker opgesomde aandoeningen. Vervolgens stelt verzoeker dat het niet zou betwist zijn dat die aandoeningen een gevaar inhouden voor het leven en de fysieke integriteit. Opnieuw lijkt verzoeker het medisch advies van 15 januari 2018 niet goed gelezen te hebben nu de arts-adviseur in de bespreking toelicht waarom zij de gastritis en het bulbair ulcus ten gevolge van de infectie niet meer aanneemt aangezien zij die genezen beschouwt. Ook de permanente stresstoestand en lage rugpijn neemt zij niet aan als aandoeningen die een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling indien er geen behandeling beschikbaar zou zijn in Albanië. Ze licht ook toe waarom. Uit de gehele bespreking blijkt dat zij enkel een opvolging en behandeling bij een pneumoloog en gastro-enteroloog met de nodige beeldvorming en labo-onderzoeken noodzakelijk acht. Ze stelde in haar bespreking vast dat voor de aandoeningen die ze ernstig acht, met name de sarcoïdose en hepatitis B, geen medicamenteuze behandeling gegeven wordt door de behandelende specialisten.

Verzoeker stelt dat door te verwijzen naar gegevens uit een niet-publieke databank de gemachtigde het onmogelijk maakt voor verzoeker om deze gegevens te controleren. Uit het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt inderdaad dat de ambtenaar-geneesheer onder meer gebruik heeft gemaakt van informatie afkomstig uit de MedCOI-databank, die zoals verzoeker terecht aangeeft niet publiek is. De ambtenaar-geneesheer heeft zich echter niet beperkt tot de loutere verwijzing naar deze informatie, maar heeft ook kort samengevat wat eruit blijkt. De ambtenaar-geneesheer leidt uit deze informatie zoals hoger reeds opgemerkt af dat een opvolging en behandeling door een pneumoloog en gastro-enteroloog met de nodige beeldvorming en labo-onderzoeken beschikbaar zijn in Albanië. De ambtenaar-geneesheer verwijst ook niet enkel naar de MedCOI-databank maar heeft ook deze stukken aan het administratief dossier toegevoegd die verzoeker kan inkijken. Verzoeker is dan ook in de mogelijkheid gesteld om het daaruit afgeleide standpunt dat de behandeling beschikbaar is, met concrete argumenten te weerleggen. Bovendien kan verzoeker niet gevolgd worden waar hij stelt dat hij niet kan nagaan of de nodige medicatie beschikbaar en daadwerkelijk verkrijgbaar is in zijn land van herkomst nu de ambtenaar-geneesheer voor elk van de aangevoerde aandoeningen heeft uitgelegd waarom haar inziens geen medicatie nodig is. De ambtenaar-geneesheer verwijst ook niet naar de MedCOI-databank met betrekking tot de medicatie. Ook waar verzoeker stelt dat de ambtenaar-geneesheer niet is nagegaan of de gehele of gedeeltelijke terugbetaling van de *“levensnoodzakelijke specifieke medicatie”* mogelijk is en hoeveel deze kosten, wijst de Raad erop dat de ambtenaar-geneesheer voor elk van de aangevoerde aandoeningen besloot dat medicatie niet nodig was en uitlegde waarom. Verzoeker betwist met zijn betoog deze concrete vaststellingen niet en toont dan ook niet aan dat hij wel medicatie nodig heeft of dat de ambtenaar-geneesheer op kennelijk onredelijke wijze tot haar standpunt is gekomen. Waar verzoeker nog stelt dat het administratief dossier slechts een partiële weergave van de bronnen lijkt te bevatten, strookt dit niet met de gegevens in het dossier. De drie MedCOI-documenten bevinden zich volledig in het administratief dossier.

Verzoeker citeert vervolgens uit beslissingen die geen betrekking hebben op hem en heeft het onder andere over de situatie in Nigeria of over een standaard medisch getuigschrift dat zou stellen dat een ziekenhuis zich in de nabijheid zou moeten bevinden met specialisatie in pijnbestrijding, die niet op hem van toepassing zijn. Dit betoog is dan ook niet nuttig voor de voorliggende zaak en kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Hoe dan ook blijkt niet uit de stukken van het dossier dat verzoeker zich niet kan verplaatsen of dat hij zich zal moeten verplaatsen. In zoverre hij meent niet te kunnen werken omdat hij *“letterlijk gehandicapt”* is, stelt de Raad vast dat de ambtenaar-geneesheer vaststelde dat geen bewijs van arbeidsongeschiktheid voorligt. Uit de stukken van het dossier blijkt ook niet dat verzoeker *“gehandicapt”* of arbeidsongeschikt zou zijn. Het citaat waarnaar verzoeker verwijst in het verzoekschrift om te concluderen dat hij gehandicapt zou zijn, heeft wederom geen betrekking op een standaard medisch getuigschrift dat hij heeft voorgelegd. Waar hij wijst op het gratis argument van de arts-adviseur dat zijn echtgenote de *“mirakeloplossing”* zou zijn voor het huishouden, de zorg voor de kinderen en de betaalbaarheid van de kosten, blijkt niet dat de arts-adviseur in het advies enigszins heeft verwezen naar een echtgenote. Door te citeren uit stukken die geen betrekking hebben op hem, toont verzoeker niet aan dat de gemachtigde of de ambtenaar-geneesheer kennelijk onredelijk heeft geoordeeld of zich steunde op onjuiste elementen. Verzoeker citeert ten slotte artikel 9ter, § 1, lid 5 van de Vreemdelingenwet en stelt dat de arts-adviseur niet op adequate wijze heeft gemotiveerd over de toegankelijkheid van de nodige medische zorgen in Nigeria. Wederom heeft verzoeker het verkeerdelijk over Nigeria in plaats van Albanië en staft hij op geen enkele pertinente manier waarom de arts-adviseur niet adequaat of correct over de toegankelijkheid van de noodzakelijke behandeling in Albanië zou gemotiveerd hebben.

Verzoeker toont geen schending van de materiële motiveringsplicht, artikel 9ter van de Vreemdelingenwet of het zorgvuldigheidsbeginsel aan.

Het middel is ongegrond.

### 3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Enig artikel**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend achttien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES